

ประไพพรรณ ประเสริฐวิทย์. (2547). การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน
โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มรัตนโกสินทร์ วิทยานิพนธ์ ค.ม.
(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ราชภัฏจันทรเกษม. คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรา รัตตากร,
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธงชัย สมบูรณ์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาการนำไปใช้และปัญหาการนำภูมิปัญญา
ท้องถิ่นไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน (2) เปรียบเทียบการนำไปใช้และปัญหาการนำ
ภูมิปัญญาท้องถิ่นไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนจำแนกตามขนาดโรงเรียนและ (3) ศึกษา
ปัญหาและข้อเสนอแนะในการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนของ
โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มรัตนโกสินทร์ ประชากรในการวิจัยประกอบด้วย
ผู้บริหารโรงเรียนและหัวหน้ากลุ่มประสบการณ์ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
กรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 424 คน การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งได้รับ
คืนมาใช้ในการวิจัย 325 คน คิดเป็นร้อยละ 76.65 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ
ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนและการทดสอบความแตกต่าง
ของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีของ Newman-Kuls

ผลการวิจัยพบว่า

1. โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มรัตนโกสินทร์ มีการนำไปใช้
และมีปัญหาการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมและราย
ด้าน คือ การวางแผน การปฏิบัติ การตรวจสอบประเมินผล และการปรับปรุงแก้ไข อยู่ใน
ระดับปานกลาง
2. โรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นไปใช้
ในการจัดการเรียนการสอนทั้งภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05
ส่วนปัญหาการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนทั้ง 3 ขนาด
ไม่แตกต่างกัน
3. ปัญหาในการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นไปใช้ในการเรียนการสอน ได้แก่ ผู้รู้ในท้องถิ่น
ไม่มีเวลาที่จะเข้ามาถ่ายทอดในโรงเรียนตามที่โรงเรียนจัดให้ เพราะต้องประกอบอาชีพ และ
โรงเรียนขาดงบประมาณ เพื่อใช้เป็นการตอบแทน ค่าพาหนะ และค่าวัสดุอุปกรณ์ สำหรับ
ข้อเสนอแนะในการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ หน่วยงาน
ต้นสังกัด ควรให้ความสำคัญและสนับสนุนด้านงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ ต้องสร้างความเข้าใจ
และความตระหนักให้กับครูและผู้เรียนในคุณค่าและการรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่น

Prapaipan Prasertvit. (2547). The Local Wisdom Application to Knowledge Management in Primary Schools under supervision of Bangkok Metropolitan Authority, Ratanakosin Clusters Thesis of M.Ed. (Educational Administration). Bangkok : Graduate School Rajabhat Chandrakasem University. Thesis Advisory Committee: Asst. Prof. Dr. Amara Rattakorn, Asst. Prof. Dr. Thongchai Somboon.

The research aimed at 1.) investigating problems and an application of local wisdom in the instruction. 2.) comparing problems and an application of local wisdom classified by the schooling size.3.) studying problems and suggestions in local wisdom application of primary schools under the jurisdiction of Bangkok Metropolitan Authority , Rattanakosin Cluster. The population consisted of 424 persons, The data was collection by questionnaire which returned and used for analyzing 325 persons or 76.65%, statistics used was Percentage, Average Means, Standard Deviation, Variance, and the Student Newman- Kauls Test were employed for data analysis.

Research results were found that local wisdom application in these schools was at the average in all perspectives 4 spheres including planning, practicing, evaluating, and reconsidering.

Different schooling size (Small, medium and large) had statistically significant difference at 0.05 level for an application of local wisdom to an instruction, nevertheless within those schooling size, problems of local wisdom application was found no statistically significant difference.

The prominent in an application of local wisdom were lack of prominent experts to teach students since they had time-constraint and insufficiency of school budget to provide for hourly payment, traveling expenses for experts and teaching materials. The suggestions were to provide more budget and more motivate teachers and students to be more concerned on the importance of local wisdom experts in the community.